



ת"פ 24067/07/18 - מדינת ישראל נגד עזרא רווה מזרחי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 24067-07-18 מדינת ישראל נ' מזרחי
בפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ הגב' אביקלש אלמה, מתמחה מפרקליטות מחוז ירושלים
(פלילי)

המאשימה

נגד
עזרא רווה מזרחי (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד ספא נעאמנה ועו"ד ריטה טהורי מטעם הסניגוריה
הציבורית

הנאשם

הכרעת דין

בפתח הדברים אציין, כי מכוח סעיפים 182 סיפא ו-186 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, החלטתי לזכות את הנאשם מעבירות של ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 274(1)(2) ו-25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (**חוק העונשין**), משתי עבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 274(1)(2) לחוק העונשין, מעבירה של הפרעה לשוטר לפי סעיף 275 לחוק העונשין, ומעבירת ואיומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין. תחת זאת מצאתי להרשיעו בעבירות של ניסיון תקיפת שוטר, לפי סעיפים 273 ו-25 לחוק העונשין, בשתי עבירות של תקיפת שוטר, לפי סעיף 273 לחוק העונשין, ובעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, הכל כפי שיפורט להלן.

כתב האישום

נגד הנאשם הוגש כתב אישום, המייחס לו ביצוע עבירות של **ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות**, שתי עבירות של **תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות**, **תקיפה הגורמת חבלה ממשית**, **הפרעה לשוטר במילוי תפקידו**, **ועבירת ואיומים**.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 22.7.2016, בסמוך לשעה 10:40, הגיעו השוטר דורון ברוך (**דורון**) והמתנדב אלחנן אברהם (**אלחנן**), למקום מגוריו של הנאשם, זאת בשל קריאה שהתקבלה בגין צעקות ואיומים שנשמעו במקום. בשלב



זה, יצא הנאשם מהקרוואן בו מתגורר וצעק לעבר דורון "תעוף מפה, אני אהרוג אותך". בתגובה, הורה דורון לנאשם לעצור. הנאשם התקדם לעבר השוטרים, הרים מברג שהיה בקרבת מקום, רץ לעבר דורון תוך שהוא מניף את המברג מעל לראשו וצעק, "יא בן זונה, אני ארצח אותך, אני אדקור אותך אהרוג את המשפחה שלך, שוטר בן זונה תעוף מפה". בתגובה, שלף דורון את אקדחו וכיוון אותו לעבר הנאשם, הורה לו לזרוק את המברג מידו והודיע לו כי הוא עצור. הנאשם לא נענה לבקשותיו של דורון, ואף המשיך להתקדם לעברו כשהמברג בידו. בשלב זה, האחר ובת זוגו של הנאשם (יהלום) ניסו למנוע מהנאשם להתקדם לכיוון השוטרים, והנאשם זרק את המברג מידו. בהמשך לאמור, אסף הנאשם מספר אבנים גדולות אשר שימושו לתיחום מדורה, והחל ליידותן לעבר השוטרים, תוך שהוא ממשיך לאיים עליהם. אבן אחת פגעה ברגלו של דורון, כאשר תוך כדי כך, תופסים יהלום והאחר את הנאשם ומנסים להרגיעו ולמנוע ממנו להמשיך ביידי האבנים. בשלב זה, קפץ הנאשם על דורון, חבט באמצעות ידיו בפניו של דורון, צווארו וכן באזור הצלעות, תוך שהוא צועק לעברו "אני אהרוג אותך, אני ארצח אותך". בהמשך למתואר, הגיעו שוטרים נוספים במטרה לסייע במעצר הנאשם. הנאשם סירב לקום מהרצפה, המשיך לקלל את השוטרים, התפרע ונופף בידיו וברגליו בעודו על הרצפה. בסופו של דבר, השוטרים הרימו את הנאשם והכניסו אותו לניידת המשטרה. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמו לשוטר דורון כאבים ביד ימין ובצלעות וכן המטומה באזור הצלעות.

מהלך הדין

גלגולו של תיק זה החל ביום 26.2.2017 בהגשת כתב אישום במסגרת ת"פ 13638-03-17.

ביום 26.3.2018 התקיים דיון בפני סגן הנשיא (כתוארו אז) כבוד השופט כדורי, במהלכו ביקשה הסנגורית לבטל את כתב האישום משום שהוגש בטרם התקבל אישור שפיטה, כשלמעשה, לא הוגשה על-ידי הנאשם תלונה למח"ש, אך תלונתו, שהועלתה במסגרת הליך מעצר הימים ע"י סניגורו, לא הועברה על ידי המאשימה למח"ש.

בהחלטה מיום 21.5.2018, קיבל בית המשפט את הטענה והורה על ביטול כתב האישום עד למיצוי הבירור במח"ש.

ביום 10.7.2018 הוגש כתב האישום הנוכחי לפני כבוד השופט כדורי. ביום 17.12.2018 התקיים דיון, במהלכו ביקשה הסנגורית לבטל את כתב האישום, בטענה כי מח"ש לא ביררה לעומק את תלונת הנאשם, ולמעשה, לא ביצעה את המוטל עליה. בית המשפט דחה את הטענה וקבע, כי מח"ש בחנה את תלונתו של הנאשם באופן מקצועי בחינה ראשונית ויש להסתפק בכך. הנאשם כפר כפירה כללית בעובדות כתב האישום והדין הועבר אליי לשמיעת ראיות.

ביום 11.2.2019 הגישה הסנגורית בקשה לעיון בחומר חקירה במסגרת בע"ח 24805-02-19 וביקשה לחשוף רישום פלילי ומשטרתי של עדי התביעה - שוטרים, שלטענתה לקחו חלק באירוע נשוא כתב האישום.

ביום 5.3.2019 דחיתי הבקשה, למעט המצאת המרשם המשמעת של ע"ת 5 - רס"ר קשקוש דאהש. ערעור על החלטה זו שהוגש על ידי המאשימה, במסגרת עב"ח 33508-03-19 התקבל על ידי בית המשפט המחוזי.

בהמשך התקיימו שלושה דיונים בהם נשמעו העדים, כשבסופם הצדדים סיכמו טיעוניהם בעל פה.

תשובת הנאשם לאישום



ביום 5.2.2019 מסר הנאשם תשובתו לאישום באמצעות באת כוחו. מהתשובה עלה, כי הנאשם אינו כופר בכך שנכח במקום בעת אירוע וכי היה בשיחה עם אחר, אך הכחיש כי אים על השוטר, הכחיש כי התקדם לעבר השוטר כשהוא אוחז במברג, והכחיש כי יידה אבנים לכיוונו. מעבר לכך טען, כי השוטר דורן שלף את נשקו לכיוונו וכי הוא שהותקף על ידי השוטרים ולא להיפך.

הראיות שהושמעו והוצגו

בתיק זה שמעתי את כל חמשת עדי התביעה ומצד ההגנה נשמעו הנאשם, בת זוגו ואחיו.

כאן המקום לציין, כי ביום 13.4.2021, בסיום פרשת ההגנה, ביקשה הסנגורית לזמן לעדות מטעמה נציגת מח"ש על מנת שתעיד בעניין נסיבות סגירת התיק במח"ש. נעתרתי לבקשה, אך ביום 12.5.2021 הגישה המאשימה בקשה לעיון חוזר בהחלטה מהטעמים שפורטו בבקשה.

ביום 20.5.2021 הגיבה הסנגורית לבקשה והתנגדה לה מהטעמים שצינה בתגובתה. לאחר ששקלתי את טענות שני הצדדים, דחיתי את הבקשה לעיון חוזר, וביום 25.5.2021 העידה עו"ד עדי וולנרמן מטעם מח"ש. במסגרת הדיונים הוגשו ראיות מתיק החקירה וראיות מטעם ההגנה.

תמצית טיעוני הצדדים

מחד טענה ב"כ המאשימה, כי אשמתו של הנאשם הוכחה מעבר לספק סביר ולכן יש להרשיעו בכל המיוחס לו, וזאת על בסיס העדפת עדויות השוטרים על-פני גרסתו של הנאשם והעדים מטעמו.

מאידך טענה הסנגורית כי יש לבטל את כתב האישום נגד הנאשם מכוח טענה של הגנה מהצדק בשל אכיפה בררנית או מפלה, הואיל ולא נתבררה באופן מספק תלונת הנאשם במח"ש, ולא הועמדו לדין, שלא בצדק, השוטרים המעורבים באירוע. עוד נטען לקיומה של הגנת השכרות, ולו השכרות החלקית, שיש לקבלה, ובשל כך לזכות את הנאשם מן המיוחס לו. כמו כן נטען למחדלים שונים הנוגעים לחקירה (לרבות העובדה שהנאשם צולם על ידי שוטר בתחנה כשמכנסיו מושפלים והוא נצפה כשמצבו הנפשי והקוגניטיבי ירוד, ונטען כי הדבר פגע אנושות בכבודו), והסתייגויות מראיות שהובאו על-ידי המאשימה.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את הצדדים וקראתי את המוצגים, נחה דעתי כי יש להרשיע את הנאשם במעשים המיוחסים לו, אם כי לא בעבירות המקוריות שיוחסו לו, אלא בעבירות שנגזרות מן המעשים, ומקבלתי את טענת השכרות החלקית שהעלתה הסניגורית, כפי שיפורט להלן.

בשורה התחתונה, בחרתי להעדיף את גרסאות השוטרים שנכחו באירוע, על פני גרסת הנאשם והעדים מטעמו. מצאתי



את העדויות של דורון ואלחנן עקביות, מפורטות במידה נדרשת, זהירות ומדודות. הן הציגו הגיון פנימי, והשתלבו זו בזו וכן עם תוכנם של דו"חות הפעולה והמוצגים שהוגשו.

אין מחלוקת, כי השוטרים הגיעו למקום האירוע בעקבות תלונה על רעש שהיה במקום, כאשר המודיעה - שכנה המתגוררת בקומה 9 מעל מקום מגוריו של הנאשם, שמעה צעקות ואיומים והזעיקה משטרה (ת/12), מכאן ניתן להסיק כי לא דובר ברעש מינורי, אלא רעש שהגיע עד לקומות גבוהות בסביבה שהצריך הזמנה של המשטרה, ומכאן שהתקיים חשד סביר שהציג את התערבות השוטרים וכניסתם לאזור מגוריו של הנאשם (אני מקדים את המאוחר ביחס לטענה שהעלתה הסניגורית בהקשר זה). בעקבות פנייתה של המודיעה למשטרה, הגיעו למקום השוטר דורון והמתנדב אלחנן. דורון זכר היטב את האירוע והעיד לפני כי הגיעו למקום והבחינו בשני אנשים מתעמתים פיזית ביניהם (פרו' מיום 16.4.2021, עמ' 9, ש' 20 - 25), אך ללא תקיפה פיזית ביניהם (עמ' 15, ש' 4 - 5). דורון ירד מהניידת, הזדהה כשוטר, ובתגובה רץ הנאשם לעברו בריצה מהירה (עמ' 16, ש' 8 - 9) כשהוא אוחז במברג ומאיים להרוג אותו (עמ' 9, ש' 22 - 23). בתגובה, שלף דורון את אקדחו מבלי לדרוך אותו, וכיוון לעבר הנאשם, תוך שהוא קורא לו להניח את המברג על הרצפה. בהמשך העיד דורון, כי בת זוגו של הנאשם, שהייתה לידו, אחזה בו וניסתה למנוע ממנו להגיע לכיוונו. בשלב מסוים השליך הנאשם את המברג, דורון החזיר את נשקו לנרתיק, והודיע לנאשם כי הוא עצור, אך הנאשם המשיך להתפרע, זרק אבנים לעבר דורון והמשיך לנסות להתקרב אליו (עמ' 13, ש' 2 - 4). אז העיד דורון, כי הבין שלא יצליח להשתלט על הנאשם לבדו והזעיק עזרה. הואיל והנאשם המשיך להתקרב אליו, ניסה דורון להשתלט עליו ואף הוציא גז פלפל אך נמנע מלהשתמש בו על מנת שלא לפגוע באנשים שניסו לתפוס את הנאשם (עמ' 17, ש' 6 - 7). אך הנאשם תקף אותו פיזית, התפרע והשתולל, תוך שהוא מטיח בו אגרופים ובעיטות (עמ' 13, ש' 12 - 13; 21 - 22). בהמשך, הגיעו שוטרים נוספים שסייעו לדורון להשתלט על הנאשם והכניסו אותו לניידת המשטרה. דורון הדגיש מספר פעמים בעדותו, כי "האירוע התחיל בכך שיצאתי מהניידת והזדהיתי כאיש משטרה, **האירוע ישר החמיר, לא היה איזה משהו באמצע**" (עמ' 12, ש' 24 - 25). לאחר סיום האירוע, דורון ערך חיפוש מחוץ לקרוואן ובתוכו ומצא את המברג שהניף הנאשם במהלך האירוע. צילום המברג ודו"ח התפיסה הוגשו באמצעות ע"ת 2, ליאור מלכה (ת/4-5).

התרשמתי כי דורון מסר גרסה עקבית, עניינית, לכידה והגיונית בנסיבות העניין. ניתן אף לומר, שהעדויות הייתה מאופקת, ודורון לא ביקש להעצים את מעשיו של הנאשם שלא לצורך.

המתנדב אלחנן שהגיע עם דורון למקום האירוע, אישש את גרסתו של דורון והעיד, כי הגיעו למקום עם ניידת משטרה, בעקבות תלונה. כאשר ירדו מהניידת, החל הנאשם להתקרב אליהם, תוך שהוא מחזיק מברג, מקלל את דורון ומאיים להרוג אותו (עמ' 22, ש' 1 - 2). בהמשך, העיד כי דורון שלף את נשקו לכיוון הנאשם ואמר לנאשם כי אם ימשיך להתקרב, יאלץ להשתמש בו (שם, ש' 27 - 28) וכי לאחר שהנאשם זרק את המברג, החזיר דורון את נשקו לנרתיק והוציא גז פלפל (שם, עמ' 30 - 31). בהמשך, תיאר כי הנאשם החל לזרוק אבנים לכיוון דורון והרביץ לו באזור היד והראש (עמ' 24, ש' 9 - 10). אז ניסה דורון לאזוק את הנאשם, ודורון ביקש מהעד להזעיק כוחות נוספים ולהכיוונום לאיזור, תוך כדי שהוא "חוטף מכות" (עמ' 25, ש' 10 - 11; 15 - 16). חיזוק נוסף לכך כי דורון אכן נאבק וקיבל מכות מהנאשם, ניתן למצוא בת/1 (תמונת חבלותיו של דורון), בה רואים שפשוף בצלעות צד ימין של דורון, אשר מתיישב עם עדותם של דורון ואלחנן.



מנגד, העיד הנאשם, כי ביום האירוע חגג יום הולדת והיה במצב דכאוני לאחר גירושין. לדבריו, הזמין בקבוק ערק מהמכולת והחל לשתות מוקדם בבוקר, תוך שביצע שיפוצים בקרוואן. בהמשך העיד, כי "הדבר הבא שאני זוכר זה שמגיעים שוטרים, אני צועק עליהם שילכו משם ואת היתר אני לא זוכר. הייתי שיכור כלוט לאחר שעה ארוכה ששתיתי. אני בפוסט טראומה. משם אני לא זוכר מה היה" (עמ' 44, ש' 1 - 3). גם חקירות הנאשם הוגשו לעיוני (ת/3 ו - ת/4) ועולה מהן, כי הנאשם טען כי לא זכר את פרטי האירוע, אך יחד עם זאת זכר את מעשיו טרם הגעת השוטרים ולאחר שהתעורר במעצר. בחקירה הנגדית ידע הנאשם לענות בפרטי פרטים על אירועים שקרו טרם הגעת השוטרים, כמו העובדה כי שיפץ את הקרוואן (עמ' 43, ש' 31 - 32). לאחר מכן טען הנאשם, כי זכר שהשוטרים הגיעו למקום וכי צעק עליהם שילכו משם, אך את היתר לא זכר (עמ' 44, ש' 1 - 2).

כאמור, הנאשם השתמש מספר פעמים במונח "פוסט טראומה" כשהכוונה היא לכך שבעברו אירעו מספר היתקלויות אלימות עם שוטרים, כשבאחד המקרים, תלונתו נגד השוטרים נמצא מוצדקת, והוא זוכה מן המיוחס לו, תוך שבית המשפט מתח ביקורת נוקבת על התנהלות המשטרה באותו אירוע. בהקשר זה הוגשה הכרעת דינו של חברי, כב' השופט פאול שטרק, בת"פ 24610-05-15 מ"י נ' **מזרחי** (מיום 23.10.2017) שהתייחסה לאירוע מיום 11.5.2013 (נ/18). בהקשר זה אפנה בהמשך להתייחסות עדי ההגנה לתגובותיו המוגזמות של הנאשם להימצאותם של השוטרים בקרבתו ובשטח בו הוא מתגורר. יש בכל אלה להסביר, באופן חלקי, את התנהגותו משולחת הרסן של הנאשם כלפי השוטרים באירוע שנדון לפניי.

ובחזרה לעדויות ההגנה. גם בת זוגו של הנאשם, שהייתה עדה לאירוע העידה, כי הגיעה לביתו של הנאשם בבוקר האירוע וראתה אותו "שתוי קצת הרבה, בקושי מחזיק את עצמו" (עמ' 52, ש' 24 - 25), כאשר היו במקום עוד שלושה חברים של הנאשם. העדה סיפרה, כי אכן אותם אנשים תפסו את הנאשם וניסו להרגיעו משום שהיה שתוי ולא מיהר להירגע (עמ' 58, ש' 3 - 4). בהמשך סיפרה, כי הנאשם צעק וקילל ו"הוא ממש מלחיץ כשהוא צועק. הצעקה שלו מרתיעה", והיה ריב בגלל שהוא היה שתוי (עמ' 57, ש' 33-30). בהמשך סיפרה, כי הגיעו שני שוטרים לשטח שבו מתגורר הנאשם, ושאלו מה קורה. חבריו של הנאשם והיא אמרו לשוטרים כי "הכל בסדר", והם משתלטים על הנאשם, אך השוטר דורון החל להתקרב לעברם והדבר הרתיח את הנאשם, שהחל לצעוק ולהתעצבן על השוטרים תוך שהוא מתנדנד וכמעט נופל (עמ' 54, ש' 30 - 32). אז לטענתה, שלף דורון נשק גם כלפיה, עד אשר הגיעו שוטרים נוספים ועצרו את הנאשם (עמ' 55, ש' 26-20). כשנשאלה מדוע לטענתה שלף דורון של נשקו כלפיהם, אמרה "גם אני לא הבנתי, אמרתי את זה גם במשטרה. לא הבנתי מה גרם לשוטר לשלוף נשק כלפי מי שלא מעורב אירוע. גם אותי זה הטריד" (עמ' 58, ש' 31 - 32). העדה הכחישה, כי הנאשם תקף את השוטרים והעידה, כי אחז במברג משום שבאותה עת אספו כלים מהרצפה, וכי "אין סיכוי" שניסה לתקוף את שוטרים, הואיל ובקושי עמד על רגליו, וכי היא חיבקה אותו על מנת שלא ייפול (עמ' 60, ש' 16 - 17).

אחיו של הנאשם העיד, כי ביום האירוע, בת זוגו של הנאשם התקשרה אליו וביקשה ממנו להגיע למקום מגוריו של הנאשם משום שהוא שיכור וצועק. האח הגיע למקום, כאשר הוא מבחין בשוטר שרוכן מעל הנאשם עם אזיקים בידיים כשהנשק של השוטר ביד (עמ' 62, ש' 9 - 12). בהמשך סיפר, כי הגיע כוח משטרה נוסף למקום, שעזר לדורון להכניס את הנאשם לניידת ש"היה עם הלשון בחוץ, ממלמל כל מיני מילים, ממש מצב מחוסר הכרה" (שם, ש' 12 - 13). למעשה עולה, כי העד הגיע לאירוע בסיומו, ולא היה עד לאירוע התקיפה עצמו. בנוסף, העד זומן מספר פעמים למסור עדות במשטרה ולא התייצב. יש בכך להחליש את עדותו. גם דבריו ביחס לכך שאחד השוטרים (כנראה דורון) המשיך



לאחוז בנשק, שעה שהנאשם הוכנע על הרצפה אינה הגיונית ואינה מתיישבת עם עדויות דורון ואלחנן.

אשר למצבו של הנאשם בזמן האירוע הובאו הדברים בשם אומרים מפי העדים. בנוסף, הובאו ראיות ביחס למצבו של הנאשם בתחנת המשטרה. בעדותו של החוקר אדם לקר עד תביעה 3, שחקר את הנאשם למחרת האירוע לראשונה (ת/3), סיפר החוקר כי להערכתו, היה קושי לחקור את הנאשם ביום האירוע שכן היה "שיכור מאוד" (פרו' עמ' 32, ש' 6). ההגנה הגישה תעודת חדר מיון מיום האירוע, עת הובא הנאשם לחדר מיון בבית חולים לבריאות הנפש, כשצוין הרושם כי "הנ"ל נמצא בתוך השפעת סמים", "היום שותה בירה ויושן. לא זוכר את האירוע", כשקצב דיבורו וקצב חשיבתו איטי (נ/8). זאת ועוד, אין חולק שלא ניתן היה לחקור את הנאשם לאחר שנעצר ביום האירוע עת שהה בתחנת המשטרה, בשל מצבו, שעה שלא שלט במעשיו. לראיה הוגשו הסרטון המתעד את הנאשם מדבר לעצמו כשהוא שכוב על הרצפה ומכנסיו מופשלים (נ/4, נ/6) וכן הוגש מזכרו של אסף מאירי (נ/5) שבו נכתב: "לאחר שהעצור... הובא לתחנה והיה אצל שוטרי הסיוור, הגעתי למשרדי הסיוור, הבחנתי בעצור כשהוא ללא נעליים ורגליו יחפות, שוכב על הרצפה על גבו כאשר מכנסיו מופשלים עד לברכיו והוא ממלמל לעצמו דברים כאשר הוא מסתכל אל התקרה במשרד, ניסיתי לתקשר עם החשוד ולשוחח עימו ללא כל תגובה מצידו". מר מאירי ציין כי בשל מצב הדברים בחר לתעדם במצלמתו.

מסקנות

מצד אחד, דברי השוטרים משתלבים זה בזה, ללא כל חשש גלוי כי רצו להפליל את הנאשם או להגזים בייחוס מעשים לנאשם. גרסותיהם לא היו מתואמות, וניכר שכל אחד מהם תיאר את האירוע מזווית ראייתו הייחודית. דורון סיפר את שאירע באופן לכיד והגיוני, כמי שהיה הגורם שהתעמת באופן ישיר וחזיתי עם הנאשם, בעוד שניכר היה מעדותו של אלחנן, כי התקשה לתפקד באירוע במהירות, לא סייע פיזית לדורון, ועל כן נתבקש על-ידו להזעיק כוחות סיוע ולהכווין למקום. בהקשר זה אפנה לעדות דורון, לפיה אלחנן התקשה לסייע לו (פרו' עמ' 10, ש' 2 - 3), ולדברי אלחנן, כי התקשה לתפקד במהירות מאחר שנשא עליו "נשק ארוך" (פרו' עמ' 23, ש' 27 - 28), דבר המלמד על רמת מיומנות נמוכה יותר משל שוטר סדיר, כנראה בשל היותו מתנדב.

דברי הנאשם בהודעתו ובעדותו אינם יכולים לשמש בסיס מוצק לקביעת ממצאים, שכן הנאשם היה תחת השפעת אלכוהול, כפי שיפורט בהמשך, ולטענתו, לא זכר את האירוע המיוחס לו בכתב האישום. בשתי ההזדמנויות בהן נמסרה גרסתו של הנאשם, לא זכר הנאשם פרטים רבים. בהודעתו השניה במשטרה (ת/4) אמר הנאשם כי היה "שיכור כלוט" ולכן לא זכר את הדברים, ו"אם כן [פגע במישהו] אני מצטער אם פגעתי במישהו, אני מבקש סליחה" (שם, ש' 23).

יוצא, אפוא, כי אל מול גרסותיהם הפוזיטיביות של השוטרים שיכלו להצביע על מעשיו של הנאשם, אחד לאחד, לנאשם עצמו לא הייתה גרסה פוזיטיבית משלו לגופו של האירוע, מלבד הכחשה גורפת. בכך אין די כדי לסתור את גרסת השוטרים. מעבר לכך, בעדות בת זוגו של הנאשם, יהלום, ניתן למצוא חיזוקים לעדויות השוטרים, לעניין תוקפנותו של הנאשם, כאשר לדבריה שלה צריך היה לרסנו, כי התעצבן בשל נוכחות השוטרים.

מאותן סיבות, ובשל ההסברים ההגיוניים ששמעתי מעדי התביעה, המתיישבים עם צילום החבלה של השוטר, ואף עם



חבלותיו של הנאשם, לא מצאתי כי הנאשם הותקף ע"י השוטרים הן באירוע והן בתחנה, אלא חבלותיו נבעו מהתנהגותו הפרועה שהקשתה על מעצרו בשטח, עד הכנעתו והכנסתו לניידת, ובהמשך, בעקבות התנהגותו בניידת ובתחנת המשטרה.

מאידך סברתי, כי קשה להסתמך על עדותה של יהלום בכל הנוגע להתנהלות השוטרים, שכן חלקים ניכרים מעדותה אינה מתיישבים עם עדויות השוטרים, ומעבר לכך, אין בהם היגיון פנימי. כך למשל, אינני מקבל את טענתה, כי השוטר דורון כיוון אליה אקדח כשהייתה צמודה לנאשם. הדברים נסתרים הן מדבריו של דורון והן מדבריו של אלחנן. לא רק ששליפת הנשק הייתה בתגובה לכך שהנאשם רץ לעבר דורון עם מברג בידו תוך שהוא צועק ומאיים, אלא שמיד כשהבין הנאשם שדורון מכוון לעברו נשק, זרק את המברג, ובתגובה החזיר דורון את הנשק לנרתיק וניסה להשתלט על הנאשם בקושי רב, תוך מאבק פיזי עמו. במהלך זה, שלף דורון גז פלפל, אך גם בו לא השתמש, מחשש לפגיעה בסובבים את הנאשם - טענה שלא נסתרה ע"י ההגנה. כשנשאלה העדה מדוע לדעתה כיוון אליה השוטר נשק, לא ידעה לענות באופן ענייני, והדבר מפחית מאמינות גרסתה.

לעניין גרסת האח - אין מחלוקת שהאח לא נכח בתחילת האירוע, אלא רק בשלב השתלטות שוטרי התגבורת שהגיעו למקום, ולכן תרומתו להבנת האירוע מינורית, אם בכלל רלבנטית.

סיכומי של דבר הוא, שאני מאמץ את גרסת השוטרים לאופן התרחשות האירוע.

טענות ההגנה

סייג השכרות

כאמור, טוענת הסנגורית, כי עומדת לזכותו של הנאשם הגנת השכרות החלקית, וזאת בהינתן מצב השכרות בו היה מצוי, המעלה ספק באשר לשאלת התגבשות היסוד הנפשי מסוג כוונה לביצוע העבירות המיוחסות לו. לטענתה, הנאשם לא גיבש את הכוונה הדרושה לביצוע העבירות המיוחסות בשל היותו שיכור, והיא הפנתה לעדויות השוטרים ולמסמכים רפואיים המלמדים על מצבו של הנאשם בזמן ביצוע העבירות. טיעון זה סמכה הסנגורית על פסק הדין ברע"פ 6382/11 קאדריה נ' מ"י (מיום 09.06.2013) (עניין קאדריה).

סעיף 34ט לחוק העונשין מורה כך:

"(א) לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שעשה במצב של שכרות שנגרמה שלא בהתנהגותו הנשלטת או שלא מדעתו.

(ב) עשה אדם מעשה במצב של שכרות והוא גרם למצב זה בהתנהגותו הנשלטת ומדעתו, רואים אותו כמי שעשה את המעשה במחשבה פלילית, אם העבירה היא של התנהגות, או



באדישות אם העבירה מותנית גם בתוצאה.
(ג) גרם אדם למצב השכרות כדי לעבור בו את העבירה, רואים אותו כמי שעבר אותה במחשבה פלילית אם היא עבירה של התנהגות, או בכוונה אם היא מותנית גם בתוצאה.
(ד) בסעיף זה, "מצב של שכרות" - מצב שבו נמצא אדם בהשפעת חומר אלכוהולי, סם מסוכן או גורם מסמם אחר, ועקב כך הוא חסר יכולת של ממש, בשעת המעשה, להבין את אשר עשה או את הפסול שבמעשהו, או להימנע מעשיית המעשה.
(ה) סעיפים קטנים (א), (ב) ו-(ג) חלים גם על מי שלא היה חסר יכולת כאמור בסעיף קטן (ד), אך עקב שכרות חלקית לא היה מודע, בשעת מעשה, לפרט מפרטי העבירה".

הגנת השכרות החלקית נלמדת מסעיפים 34ט(ב) וסעיף 34ט(ה) לחוק העונשין. ככלל, לצורך הוכחת סייג השכרות החלקית, נדרש נאשם למלא אחר שלושה תנאים מצטברים: האחד, כי היה "במצב של שכרות"; השני, חוסר מודעות של מבצע העבירה לפרט מפרטי העבירה; והשלישי, כי ישנו קשר סיבתי בין השפעת החומר האלכוהולי לבין חוסר מודעותו של הנאשם (ע"פ 7020/17 **מכניצקי נ' מ"י** (מיום 26.11.2018) פס' 35). כידוע, חוק העונשין מתווה חזקה ולפיה חזקה על מעשה שנעשה בתנאים שאין בהם סייג לאחריות פלילית, ומשכך נטל ההוכחה רובץ על כתפי ההגנה להוכיח את תחולת הסייג בעניינו.

במרוצת השנים עמדה הפסיקה על האינדקציות הראייתיות שבעטין ייקבע, כי נאשם מצוי היה במצב שכרות. נפסק כי "עדויות לגבי כמויות האלכוהול ששתה הנאשם או לגבי סימני שכרות בנאשם; עדויות מומחים לגבי מצב שכרות הנאשם על פי בדיקת דמו ונתוני האישיים; פעולות שביצע הנאשם והצהרות שהשמיע במהלך האירוע ובסמוך לפניו ולאחריו; זכרונות של הנאשם את הפרטים הנוגעים לביצוע העבירה" (ע"פ 7164/10 **ג'אן נ' מ"י** (1.12.11), פס' 13). לצד זאת, הובהר כי הרף הנדרש לצורך הוכחת מצב שכרות הוא רף "גבוה עד אין גבוה" (עניין ז'אן, פס' 14).

ממכלול העדויות והראיות שהובאו לעיל הגעתי לכלל מסקנה, כי הנאשם אכן היה במצב של "שכרות חלקית". הדברים נלמדים הן מדבריו שלו, ביחס לצריכת אלכוהול מרובה באותו בוקר "על בטן ריקה", וכן על סמך דברי בת זוגו יהלום לגבי מצבו. מעבר לכך עמדתי לעיל על התרשמות החוקרים והשוטרים בתחנה מהתנהגותו של הנאשם בתחנה ובדרכו אליה, וזו אף תועדה בסרטון, והנאשם אף נשלח למיון פסיכיאטרי שם שיערו הרופאים, כי אכן היה תחת השפעת סמים. מצבו היה רעוע עד כדי כך, שלא ניתן היה לתקשר עמו ביממה הראשונה, מיד בסמוך לאירוע, ולכן נחקר לראשונה, רק כעבור יממה.

יצוין, כי ב"כ המאשימה בסיכומיה, סברה שלא ניתן לייחס לנאשם מצב של שכרות ולו "שכרות חלקית", נוכח העובדה כי תשובותיו היו מגמתיות, ולמרבה הפליאה לא זכר את האירוע עצמו, אלא את שאירע לפניו ולאחריו. דברים אלו אינם נעדרי יסוד, ואולם הרושם הוא, שהתנהגותו של הנאשם לכל אורך האירוע היתה נטולת רסן ונטולת שיפוט. כך למשל, אין מחלוקת כי בשל עוצמת צעקותיו של הנאשם שנשמעו למרחוק, ועד לקומה התשיעית של שכנתו, הוזעקה המשטרה לכתחילה. בהמשך, גם זוגתו של הנאשם וגם השוטר דורון התרשמו, כי מרגע שראה הנאשם את השוטרים "בשטחו", איבד שליטה והתנהג כפי שהתנהג. לא רק שניתן לייחס התנהגות זו ל"שכרות חלקית", אלא גם לטענת הנאשם בדבר "פוסט טראומה" ממנה הוא סובל בשל מפגשיו הלא מוצלחים הקודמים עם שוטרים, שלגביהם הובאה ראיה בדמות



החלטת הזיכוי שיצאה תחת ידו של חברי, כב' השופט שטרק. לטעמי, שילוב הטעמים גם יחד, יכול לתת הסבר להתנהגותו המסוכנות והפראית של הנאשם. זאת ועוד, בהודעתו השניה (ת/4) התנהג הנאשם בצורה מתורבתת ומתונה וגם דבריו משקפים זאת, והוא היה מוכן להכות על חטא על מעשים, גם אם לא זכר אותם (ש' 23). לטעמי, דברים אלו אותנטיים ומשקפים את "התפכחות" הנאשם, יומיים לאחר המעשה, מהמצב התודעתי המעורפל בו היה שרוי בעת המעשה.

בנסיבות אלו, אני מקבל את טענת השכרות החלקית, ובהתאם להוראות חוק העונשין עליהן עמדתי לעיל קובע, כי לא ניתן לייחס לנאשם את הכוונה הפלילית הנדרשת בעבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות או בניסיון לעבור עבירה זו, כמו גם בעבירה של הפרעה לשוטר ובעבירת איומים. תחת זאת, ניתן להרשיע את הנאשם בעבירות של ניסיון תקיפת שוטר, שתי עבירות של תקיפת שוטר, ובעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירות שאינן דורשות כוונה מיוחדת. וכך אני מורה.

הגנה מן הצדק

זכור, הנאשם טען, כי בעניינו יש להורות על ביטול כתב האישום, וזאת מטעמי צדק, שכן נטען כי הוא הופלה לרעה ביחס לשוטרים שלא הועמדו לדין, חרף האלימות שנקטו כלפיו, לטענתו.

בסיכומיה טענה הסניגורית, כי מח"ש סגרה את תיק החקירה מבלי לברר לעומק את תלונתו של הנאשם. המאשימה טענה, כי מח"ש סגרה את התיק לאחר עיון בחומר הראיות ובמכלול נתוני התיק.

כאמור, ביום 25.5.2021, העידה לפניי עו"ד עדי וולנרמן - פרקליטה במח"ש ביחס לנסיבות סגירת התיק במח"ש. עו"ד וולנרמן העידה, כי חומר החקירה בעניינו של הנאשם הועבר לידי מח"ש שנתיים לאחר האירוע - ביום 24.5.2018. ביום 26.6.2018 נשלחה לנאשם הודעה על אי פתיחת חקירה פלילית (נ/9). עו"ד וולנרמן סיפרה, שכפי שעלה מחומר החקירה, הנאשם לא התלונן במשטרה, אלא הסגור שייצג אותו בהליך מעצר הימים, הוא שהעלה טענה ביחס לאלימות משטרתית כלפי הנאשם, וביקש להפנות את התלונה למח"ש. אלא שהפרקליטות העבירה למח"ש את התלונה לאחר שנתיים מיום האירוע. עו"ד וולנרמן העידה, כי לאחר בחינת התיק, הוחלט שלא לפתוח בחקירה משום שלמעשה הנאשם לא התלונן על אלימות, לא היה בנמצא נילון, ולכן לא קמה תשתית ראייתית לתלונה. מכאן, הוחלט שלא לפתוח בחקירה, שכן מדובר באירוע שבו ההליך הפלילי אינו המסגרת המתאימה לבירורו (עמ' 70, ש' 15 - 17). כאשר נשאלה האם בבחינת התיק עמד לפניי כל חומר החקירה, כולל המסמכים הרפואיים והסרטון (נ/4) השיבה בחיוב, והסבירה כי החבלות שצוינו במסמכים הרפואיים תואמות לעדויות השוטרים. כך למשל, החבלות בפניו של הנאשם תואמות לתיאור של השוטר רס"ר דאהש קשקוק בדו"ח הפעולה (נ/3) את מעשיו של הנאשם "במהלך הנסיעה לכיוון התחנה אותו עצור כל הזמן דפק את הראש שלו בפלסטיק השקוף של התא..... הושבנו אותו בכסא ועזבנו אותו, הוא נפל לצד ימין ופגע עם הראש לשולחן דבר שגרם לפציעתו בגבה הימנית מעל העין ועוד פצע ליד עין ימין. כמן כן, יש במצב בלוטות נפוחות עקב כך שדפק את הראש שלו מקודם בתא עצורים". רס"ר קשקוש חזר על דברים אלה גם בחקירתו לפניי, ואני סבור כי הלך הרוח של הנאשם כפי שמתואר בכתב האישום, יכול להסביר התנהגות זו ואת סימני החבלה. לכך יש להוסיף, כפי שכבר קבעתי, לעיל כי הנאשם השתולל על הקרקע זרועת האבנים, עד אשר הגיעו שוטרים נוספים והעלו אותו לניידת, דבר שעשוי להסביר את החבלות שתועדו במסמכים הרפואיים (עמ' 10, ש' 21 -



(22).

עדוּתָה של עו"ד וולנרמן הייתה מקצועית והתייחסה בפירוט לנסיבות סגירת התיק. מן האמור עולה, כי החלטת מח"ש שלא לפתוח בחקירה פלילית נגד השוטרים, התקבלה לאחר בדיקה שנעשתה, אשר כללה עיון בחומר הראיות ובמכלול החומר שהגיע לידיה, ולכן היא עומדת במבחן הסבירות, ואין בה פגם.

הסנגורית אף טענה כי הואיל ועו"ד וולנרמן הוזמנה כעדת הגנה, אסור היה עליה ליצור קשר עם המאשימה כפי שהעידה לפניי. טענה זו נדחתה בזמן אמת בהחלטה מיום 25.5.2021 (עמ' 68, ש' 17-21), על כן היא נדחית.

שליפת הנשק

הסנגורית טענה, כי דורון פעל בניגוד פקודת המטה הארצי "שימוש בכלי ירייה" מיום 6.2.2014 (הוגשה נ/1), כאשר שלף את נשקו לעבר הנאשם ובת זוגו. אני סבור כי יש לדחות את טענה.

ראשית, העבירות המיוחסות לנאשם הן עבירות מסוג פשע בהתאם לסעיף 2א(1) לפקודה. כאשר, מעשיו של הנאשם כלפי דורון, כשהוא מתקרב אליו במהירות תוך הנפת מברג בידו ומאיים על חייו וחיי משפחתו, עונים על ההגדרה "סכנת בצורה ממשית את חייו או את שלמות גופו של אדם" [נ/1, סעיף 2א(1)].

שנית, אני סבור כי בנסיבות העניין, לא הייתה דרך אחרת למנוע מן הנאשם לחדול ממעשיו, זאת בפרט כאשר דורון פעל למעשה לבד מול הנאשם, הואיל ואלחנן המתנדב התקשה לסייע לו בזמן אמת. דורון העיד, כי לא דרך את נשקו ולא הייתה לו דרך להזהיר את הנאשם, "מכיוון שהייתה כוונת פגיעה, הטווח היה מצומצם, אני לא רואה דרך אחרת" (עמ' 20, ש' 16 - 17). מיד בתום זריקת המברג, דורון החזיר את נשקו לנרתיק, ואף העיד כי לא השתמש בגז פלפל, מחשש לפגיעה באחרים.

לאור האמור, אני סבור כי בנסיבות העניין, דורון פעל בהתאם להנחייה ולא חרג מסמכותו לשימוש בנשק, לפיכך אני דוחה את הטענה.

כניסה שלא בסמכות

הסנגורית טענה, כי כניסתם של השוטרים לשטח הפרטי של הנאשם נעשתה בחוסר סמכות. אלא, שכפי שפורט לעיל, השוטרים הגיעו למקום בעקבות תלונה על רעש, והמודיעה אף הובילה אותם למקום האירוע בטלפון (עמ' 9, ש' 17 - 18). כאשר הגיעו למקום, דורון העיד כי הבחין בשני אנשים מתעמתים בכניסה לקרוואן "היה אקט פיזי אחד ניסה לתפוס את השני ולמנוע יציאתו מהקרוואן" (עמ' 15, ש' 16-20). בנוסף בת זוגו של הנאשם העידה כי הנאשם צעק וקילל (עמ' 57, ש' 33-30). לאחר מכן, כאמור, דורון הציג עצמו כשוטר והאירוע הסלים. על כן, אין לי אלא לדחות את



טענה.

סוף דבר

אני מחליט לזכות את הנאשם מעבירות של ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, משתי עבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, מעבירה של הפרעה לשוטר ומעבירת ואיומים. תחת זאת מצאתי להרשיעו בעבירות של ניסיון תקיפת שוטר, בשתי עבירות של תקיפת שוטר, ובעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כפי שפורט לעיל.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ו תמוז תשפ"א, 06 יולי 2021, במעמד הצדדים.